

ἐλάτε νὰ ἐνώσωμεν τοὺς ψήφους μας μαζί, πᾶρετε σεις τοὺς ψήφους μου καὶ δώστε τοὺς δικούς σας, ποὺ νὰ τρομάξῃ ὁ καθεὶς, τὸ γεγονός ἀκούσας, μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ νὰ ἐλθῇ ἰσοψηφία καὶ ὁ Τιμολέων Δήμαρχος νὰ ἔγῃ καὶ ἡ συντροπία. Ἀσιμένιος παρεδῆθησαν τὴν πρόστασιν οἱ ἄλλοι καὶ ἡ συμμαχία τῶν τριῶν ἐσήκωσε κεφάλι, καὶ οἱ φίλοι ἔγιναν κοινοὶ καὶ ἀπὸ τὸ Κωστή τὸ σπῆτι πηγαίνουν ἴστων Φιλήμονα καὶ εἰς τὸν Φρεαρίτη, καὶ ἀπὸ τούτους ἔπειτα ἴστω Κώστα Ζαναπάνε καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς ἀθάκοπα τὰ χέρια των κτυπάνε, καὶ πέφτουν τόσα μάσκουλα καὶ μυδραλιοβόλοι καὶ τέλος πάντων γίνονται μαλλίᾳ κουβάρια ἔλαι.

Π.—Κί ὁ Κατσανδρῆς;

Φ.— Ὡς σύμμαχος καὶ αὐτὸς καταζητεῖται, ἀλλ' ὅμως τὰ ἐσάστισε καὶ πότε παραιτεῖται, καὶ πότε πάλι σκέπτεται τὸ φύλλο νὰ γυρίσῃ ἢ ἴστων τριῶν τὴν μέθοδον καὶ αὐτὸς νὰ προσχωρήσῃ.

Π.—Καὶ πῶς σοὺ φαίνεται, μωρὲ, ἡ νέα τριανδρία;

Φ.— Ἰσχυροτάτη ἀληθῶς, γενναία καὶ ἀνδρεία.

Σὺ πῶς τὴν βλέπεις, Περικλῆ;

Π.— Ὅχι πολὺ τυχαίαν καὶ μ' ἐνθυμίζει, Φασούλη, τὴν Ῥωμὴν τὴν ἀρχαίαν, τὸν μέγαν Ὀκταβιανόν, τὸν Λέπιδον, καὶ Ἀντωνιον, ποὺ εἶχαν ἀπὸ μέσα των τὸ ἱερὸν δακμόνιον.

Ἄμμι ὁ Σουμαρίπας μας τί κάνει ὁ καυμένος;

Φ.— Ἐκεῖνος μένει μοναχὰ ἐγκαταλελειμμένος. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ βλέμμα μου ἴστω ἀδυνατούς στρέφω καὶ πρὸς αὐτοὺς συμπαιθεῖν αἱ ἀδυναμίαν τρέφω, ἐγὼ σὺ τὸ λέγω, Περικλῆ, καὶ ὡς τῶν ἀνδρῶν δὲν τὸ εἶπα, πῶς ξεσπαθῶν φανερὰ ὑπὲρ τοῦ Σουμαρίπα.

Π.—Κί ἐγὼ μαζί σου, Φασούλη...

Φ.— Εὐοὶ λοιπὸν ὁ Γράκχος, ὁ Σουμαρίπας ὁ λιγρὸς καὶ τοῦ νεροῦ ὁ Βάκχος.

Π.— Ἄν ἐβῆγῃ Δήμαρχος, αὐτὸς θὰ παύσῃ ἡ ἀνυδρία.

Φ.— Ἄς γίνῃ καὶ ἀπὸ μᾶς τοὺς τρεῖς μιὰ νέα τριανδρία.

Π.—Ναί, ναί, ἄς γίνῃ... ζήτω μας... τὰ ἔχω σὰν χαμένα...

Φ.— Πᾶρε καμπόσα φώσφορα καὶ ἔλα μαζί μ' ἐμένα νὰ νοιώσῃς τὴν ἀξίαν σου, νὰ νοιώσῃς τὴν ἰσχύν σου, καὶ νὰ δροσίσῃς μὲ νερὸ τὴν καύσαν ψυχὴν σου.

Ἐμπρός, ἔμπρός, πᾶς ὀρόνιμος ἐλλέτω μεθ' ἡμῶν...

Π.— Ἄμμι ὁ σιδηρόδρομος τῶν Μύλων—Καλαμῶν;

Φ.— Παραίτησε, βρὲ Περικλῆ, καὶ Μύλους καὶ Καλαμάς καὶ βγάλε τὸ λαργύγι σου καὶ κτύπα τὰς παλάμας.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν πᾶν ἄλλο καταπνίγει... ἰδοὺ, ἡ κάλπαις ἐρθασαν καὶ ἡ ἐκλογὴ ἐπιτελεῖται...

διαδηλώσεις, φώσφορα, καὶ κόσμου χαλασμός, στὰς Ἐπαρχίας πόλεμος καὶ λαίλαψ καὶ σεισμός,

σκοτώνεται καὶ σφάζεται ἀνηλεῶς τὸ κράτος καὶ νίπτει τὸ Θεόδωρος τὰς χεῖρας ὡς Πιλάτος...

Ἄθως, Ἐλληνας, εἰμι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ ἀπὸ τὴν τυλοκόπημα καὶ ἄν δουλεύῃ κνοῦτο,

καὶ ἄν τινάζουν μερικὸι καὶ πέταλα καὶ κῶλα, ἐγὼ οὐδετερότητα ἐκήρυξα εἰς ὅλα.

Ἐμπρός καὶ σὺ στὰς ἐκλογὰς νὰ ἐργασθῇ: ἐκθύμως νὰ δοῦμε πικρὰ τὴν διάβολο θὰ γίνῃ καὶ ὁ Δήμος...

ἀνάστα, φίλη μου ψυχῆ, σὰν κούτσουρο μὴ στέκης, φανὸς καὶ σὺ μὲ τὸν λαὸν σωτῶς ντεληφυσέκης.

Τὸν Σουμαρίπαν Δήμαρχον τῶν Ἀθῶνων κηρύττω. Π.— Ὅρε καμπόσαις χαστούκαίς καὶ ὁ Σουμαρίπας ζήτω.

Σύμβουλοι Δημοτικοὶ ὑπὲρ πάντας λαϊκοί.

Μέσα ἴστων τόση ζῆλον, ἴστω τόσο νταβατοῦρι, γιὰ Σύμβουλο προτεῖνον τὸν Σπύρον τὸν Μερκούρη, ποὺ τὸ Νοσοκομῖον δοκίμιος διεύθυνει καὶ ἄριστο ἴστω δρόμος κανένα δὲν ἀρίνει, ὅπου φωνὴ νομίζει τὸ μᾶτι του πῶς ἔχει, καὶ γιὰ τῆς ξένας ἐνομοίξαι βάζει φτερά καὶ τρέχει, μὲ λεβεντιά, μὲ γῶσι, μὲ θέλησι, μὲ θάρρος, καὶ εἶναι μέσα σ' ὅλα καὶ πωτὸς μας κομπάρσος. Ἄσπρο καὶ μὲ τὰ δαῖσάς; εἰς τὸν γιαντῶ Μερκούρη, ἀλλοῦς σὰς πρέπει ζῆλον ἴστω ράχη μὲ τσοκοῦρι.

Μὰ καὶ τὸν προσφιλεῖ μας Κατοίμπαλη τὸν πάν, ποὺ πῆγε ἄρον ἄρον γιὰ ψόνιχ ἴστω Πικρίαι, κανένα; ψυφῶρος στιγμὴ μὴ τὸν ξεγᾶνῃ, καὶ Σύμβουλος νὰ εἶναι σὰν μᾶς Ζαναγυρίστη.

Ἄσπρο ἴστων Λεονάρδου, τὸν Μῆτρο τὸν γνωστὸ, ποὺ χαιρετᾷ τὸν κόσμο μὲ στόμα γαλακτῶ, ποὺ τᾶχει τετρακόσα καὶ τοῦτος τὰ μαλαὰ καὶ ὀπίσκειται ἴστων Δῆμον ἀρέλιμα πολλὰ.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἄσποι τὸν Πολέμου, ὁ τόσον τρυφερός, ὁ πλούσιος εἰς ἄστρον καὶ μάλα γλαφυρός, ἀναλαμβάνει τὴν τῶν Ἀττικῶν Μουσείων, τοιάτῃς δὲ θὰ φέρῃ λαμπρὰς μεταρρυθμίσεις, ὅπου θὰ τὸ διεκδᾶται χωρὶς νὰ τὴν γυρίσῃ. Θὰ ἐργασθῶν εἰς τοῦτο πολλοὶ διαπραττεῖς καὶ εἰκόνας δὲ θὰ ἔχῃ συχνὰ τῆς προκοπῆς, καὶ ἔτσι θὰ γίνῃ πράγμα καὶ τερατοῖα φῶλον καὶ ἀνάγνωσμα τῆς μόδας ἴστω ἓνα καὶ ἄλλο φῶλον.

Ἄσποι ὁ προκομμένος, ὁ Γεωβόργος δηλαδὴ, τοῦ Ἀστῆος συντάκτας καὶ μὲ μαλαὰ παιδί, ὁπότεν ἐξετάσεις ἴστω Νομικὰ ἐπάχματα καὶ ἐγένετο διδάκτωρ καὶ ἐν πρότοις ἀβουκάτος, ἐρ' ὅ καὶ κάθε φίλος ἐκ μέσης τὸν συγκαίει καὶ ὁ Ρωμῆος ἐπίσης; μὲ τῆς καρδίης τὸ χέρι.

Ἄσποι τὸν τρυφερόν σὰς κῶλα — πῶς ἴστω σπῆτι μου ἀνίσθη,
ἴστων Νεάπολιν ἀνάτω — καὶ ἀπὸ τούτου συναρτῶν
μὲ ἐνοτοχέτω Ἐθῶν, — δαῖσ' ἴστω λάλε τρεῖς ἴστω ἐθῶν,

μὲ ἰσημιον, μὲ μὲ μᾶνδρα, — μὲ μὲ μὲ μὲ οἰκοδομῆ,
καὶ μὲ χίρα δίχως ἀδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.